

Päivän jakeet: VK 41-42-2016

13.10.2016

"Turvaa Herraan ja tee sitä, mikä hyvä on, asu maassa ja noudata totuutta; silloin sinulla on ilo Herrassa, ja Hän antaa sinulle, mitä sinun sydämesi halajaa." Ps.37:3-4

Ajatteletko koskaan Jumalan lupauksia - miettien, miten paljon niissä luvataan? Muistatko, kun Jeesus puhui vuoria siirtävästä uskosta ja Hänen nimessään sovitusta asioista? Edelleen kaiken voin Hänessä, ja Hän täyttää kaikki tarpeemme kirkkaudessa! Nämä, ja monta muuta ihmeellisiä lupauksia voimme nähdä Sanasta.

"Herra on minun paimeni, ei minulta mitään puutu." (Ps.23) - Niin, usko näkee asioita, joita inhimillisyys ei vielä kykene näkemään. Jumalisuuden ja inhimillisyyden ero näkyy siinä, että jumalisuus elää uskosta. Sen voima on uskosta ja se rakentuu ja toimii uskon kautta. Inhimillisyys sitä vastoin elää reaali maailmassa, jossa on helppo luottaa siihen, minkä jo näkee.

Onkin niin, että Jumala operoi kanssamme, kun Hän näkee ojentautumisemme uskon kuuliaisuutta kohti. Minulta puuttuvat asiat ovat johtuneet hyvin pitkälti uskon puutteesta ja siitä, ettei Jeesus ole ollut johtava Paimen elämäni tilanteissa. Toki Hän on johtanut pimeään laaksonkin halki, näyttääkseen ja opettaakseen kaikki elämän sävyt ja värit.

Voinko harjoittaa uskoa, ajatellen, että Jumala antaa minullekin, mitä

sydämeni halajaa? Uskosta käsin, voin tehdä hyviä tekoja - sen armon mukaan, mitä minulle on suotu - ja siinä eläessäni saan nähdä, ettei minulta mitään puutu. Jeesuksen johtaman, Hänen armoonsa turvautuen, tämä on mahdollista.

14.10.2016

"Ja Hän antaa sinun vanhurskautesi nousta niin kuin valkeuden ja sinun oikeutesi niin kuin keskipäivän." Ps.37:6

Useat Psalmi viittaavat profetaalisesti Jeesuksen elämään ja lunastustyöhön. Tässäkin jakeessa voimme nähdä Jeesuksen kuoleman ja Hänen ylösnousemuksensa. Jumala kirkasti Poikansa, syyttämän ja viattoman ja antoi Hänen oikeutensa tulla päivänvaloon.

"Mutta vanhurskusten polku on kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka." (San.4:18)

Haluan meidän näkevän tässä lupaukset, joita kohti saamme uskossa kurottautua! Edessämme on kirkastuvaa, selkenevää ja voitokkaampaa, sillä itse Jumala valaisee meitä!

"Jumala on sen keskellä, ei se horju, Jumala auttaa sitä jo aamun koittaessa." (Ps.46:5)

"Eikä kaupunki tarvitse valoksensa aurinkoa eikä kuuta; sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lampu on Karitsa. Ja kansat tulevat vaeltamaan sen valkeudessa, ja maan kuninkaat vievät sinne kuniansa. Eikä sen portteja suljeta päivällä, ja yötä ei siellä ole, ja

sinne viedään kansojen kunnia ja kalleudet. Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämäkirjaan." (Ilm.21:23-27)

"Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle, sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdettava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyneleet heidän silmistänsä." (Ilm.7:16-17)

15.10.2016

"Herra vahvistaa sen miehen askeleet, jonka tie Hänelle kelpaa. Jos hän lankeaa, ei hän maahan sorru, sillä Herra tukee hänen kättänsä." Ps.37:23-24

"Jumalalle kelpaava" on sama kuin sanan vanhurskaus merkitys. Meidän tiedämme, että Jumala vanhurskauttaa sen, joka uskoo Jeesukseen Kristukseen - eli Jumala tekee itse meistä Hänelle kelpaavia - uskon kautta!

Nyt, sinä Jumalalle kelpaava Herraan Jeesukseen Kristukseen uskova ihminen, - vahvistu Hänen väkevyytensä voimassa! Vaikka olisit langennut tai kompuroinut, et sinä maahan sorru! Herra tukee kättäsi, Hän vahvistaa sinua - aina nostaen ja kantaen!"Herra tukee kaikkia kaatuvia, ja kaikki alas painetut Hän nostaa." (Ps.145:14)

"Kun minä ajattelen: 'Minun jalkani horjuu', niin Sinun armosi, Herra, minua tukee." (Ps.94:18)

"Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, Hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." (1.Piet.5:10-11)

16.10.2016

"Herra, Sinun edessäsi on kaikki minun halajamiseni, eikä minun huokaukseni ole Sinulta salassa." Ps.38:10

Elämämme parhaimmillaankin ovat vaivannäköä ja huokauksien alla kulkemista. Se on osa ihmisyyttä ja tätä aikaa. Elämän painolasti koontuu omasta turmeluksesta, toisten vihasta ja ilkivallasta, sielunvihollisen juonitteluista ja maailman hengestä.

"Meidän elinpäivämme ovat seitsemänkymmentä vuotta taikka enintään kahdeksankymmentä vuotta; ja parhaimmillaankin ne ovat vaiva ja turhuus, sillä ne kiitävät ohitse, niin kuin me lentäisimme pois." (Ps.90:10)

Kuitenkin uskovien upea toivo leppää Kristuksen haavoissa, Hänen armonsä kirkkaudessa!

"Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukoiksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi." (Fil.4:6)

"Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niin kuin rukoilla tulisi, mutta

Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla." (Room.8:26)

17.10.2016

"Älä hylkää minua, Herra, minun Jumalani, älä ole kaukana minusta. Riennä avukseni, Herra, minun pelastukseni." Ps.38:22-23

Ihmisloukuttamme tähden joudumme rukoilemaan tämän Psalmin tavoin Herramme edessä. Syntiturmelus saattaa meidät syyllisen asemaan, joka tulee erottavaksi vihollisuudeksi meidän ja Jumalamme välille. Vain Jeesuksessa Kristuksessa puretaan tuo vihollisuus! Hänen kauttaan saamme olla oikeutetusti aina lähellä Herraa.

"Te avionrikkijat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen." (Jaak.4:4)

"Lihan mieli on kuolema, mutta hengen mieli on elämä ja rauha; sen tähden että lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle, eikä se voikaan." (Room.8:6-7)

"Mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä. Sillä Hän on meidän rauhamme, Hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden, kun Hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksiensä, luodakseen itsensänsä nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tehden rauhan, ja yhdessä ruumiissa sovittaakseen

molemmat Jumalan kanssa ristin kautta, kuolettaen itsensä kautta vihollisuuden. Ja Hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka kaukana olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä olivat; sillä Hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy yhdessä Hengessä Isän tykö. Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeleiksi Herrassa; ja Hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä." (Ef.2:13-22)

18.10.2016

"Herra, opeta minua ajattelemaan loppuani, ja mikä minun päivieni mitta on, että ymmärtäisin, kuinka katoavainen minä olen." Ps.39:5

Mihin käytän aikani, mistä innostun ja mitä kerään elämäni aarteiksi? Entä, mitä ajattelisin, jos tänään olisi elämäni viimeinen päivä? Olenko ehtinyt tehdä kaiken, mistä uneksinkin ja haaveilin? Ehdinkö rakentaa riittävästi - niin ihmis-suhteissa, kuin jumalsuhteissa? Millaisen perinnön jätän jälkeeni? Mitä minusta ajatellaan ja hyödyttävätkö ne ajatukset silloin jotakuta?

Kun hautajaisissani sitten joku sanoo; "oli se hyvä ihminen" - puhuu-ko hän totta, vai jättääkö hän kertomatta sen, missä olin huono? Millaisista saavutuksista siellä puhutaan - ajallisesta ahkeruudesta,

onnistumisesta, pärjäämisestä, vai siitä toivosta, minkä Kristus on minun sydämeeni antanut?! – Kunpa minun hautakiveeni kirjoitettaisiin teksti: "YLÖSNOUSEMUSTA ODOTELLESSA" - Sehän on minun toivoni, juuri se on elämäni ylösnousemusvoimassa - Jeesuksessa Kristuksessa!

"Opetä minua ajattelemaan loppuani" - nykyisen ajan päättymistä. Mitä sen jälkeen, mikä on osani? Ajatella päämäärää tuonpuoleisessa, tulee miettineeksi, miten siihen voisi varautua? Mitä vois tehdä sen eteen, että ikuisuus olisi parempi?

"Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste raiskaa ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta. Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi." (Matt.6:19-21)

"Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavimmat." (1.Kor.15:19)

19.10.2016

"Kiivailin isiltä perittyjen ope-
tusten puolesta." Gal.1:14

Poimin tämän Raamatun jakeen luettavaksemme, koska ajatusmalli tuntui kovin tulta myös omassa ajassamme. Keskuudessamme -

joko ulkopuolisten, tai uskovienkin suuhun - käyvät nykyään hyvin armottomat ja farisealaiset kommentit.

Pahanpuhujia on aina riittänyt. He ovat niitä nurjia toisten halveksujia, jotka eivät itse tee mitään! He eivät pidä puheita, eivät laula tai soita. He eivät osallistu mihinkään muuhun, kuin tulevat paikalle vain arvostellakseen toisten tekemää työtä.

Sitten on joukko "oikeaoppisia," jotka tietävät kaikesta kaiken (omasta mielestään) ja he tarttuvat jokaiseen pieneenkin asiaan - tehden siitä älyttömiin mittasuhteisiin paisuneen juorun, riidan tai väittelyn. Nämä kiivailevat, miltei vihan vimmassa oikeista sanamuodoista ja virkkeistä. Toiset keksivät mitä ovelimpia tapoja tuoda esille omaa oikeassa olemista, kuten videoblogeja tehden, joissa näytetään lyhyt pätkä kohteesta - ja tätä sitten myllätään ja pyöritellään.

Omituista on se sokeus kokonaisuudelle siinä, että nähdään vain virheitä, mutta ei sitä, missä onnistuu ja menee "oikein"! - Yksinkertainen kysymys voisi jättää monen videoblokin tai tekstin tekemättä kokonaan! - "Miksi, mitä hyötyä, rakentuuko evankeliumi ja Jeesuksen seurakunta tästä"?! – Jo pienellä tarkastelulla huomaat, että kukaan, paitsi paholainen, ei hyödy lainkaan näiden omahyväisten sönköttäjien toimesta.

Paavali oli täynnä oikeaoppisuutensa synnyttämää vihamielisyyttä

ennen Jeesuksen kohtaamista. Hän vainosi ja teki kaikkensa, rikkoakseen Jeesuksen seurakuntaa, luullen oleva täysin Jumalan asialla!

"Olettehan kuulleet minun entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että minä ylen määrin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin ja että edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet samanikäiset heimossani ja ylen innokkaasti kiivailin isieni perinnäissääntöjen puolesta." (Gal.1:13-14)

Voisimmeko me pyytää tänään Jeesuksen kohtaamista - todellisen tien, totuuden ja elämän - kohtaamista?! Jeesuksen kanssa kun ei tarvitse väitellä opeista, lain teoista ja toisten tekemisistä. Hänen rakautensa ja läpivalaisunsa alla saamme mekin tulla täytetyiksi jumalisella luonnolla, joka on - kiitos Jumalan - aivan jotain muuta, kuin nämä fariseusten haisevat ja omahyväiset kommentit!

"Vältä tyhmiä ja taitamattomia väitelyjä, sillä tiedäthän, että ne synnyttävät riitoja." (2.Tim.2:23)

"Vältä mielettömiä riitakysymyksiä ja sukuuetteloita ja kinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia." (Tit.3:9)

"Vältä tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhiä ja tyhjiä puheita ja vastaväitteitä, johon tunnustautuen muutamat ovat uskosta haurahuneet. Armo olkoon teidän kanssanne"! (1.Tim.6:20-21)

